

Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 599) odnosnie do postanowień i przepisów, obowiązujących pod względem bezpieczeństwa ruchu i porządku na kolejach publiczność i zarząd kolejowy w ich stosunkach wzajemnych.

Prezydent Rzeczypospolitej: *J. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

286.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 15 marca 1934 r.

o morskich opłatach portowych.

Art. 1. (1) W państwowych morskich portach handlowych mogą być pobierane następujące opłaty portowe:

- a) za wejście i wyjście statku,
- b) za postój statku (postojowe),
- c) za przystanie i nabrzeża (przystaniowe),
- d) za wylądowanie lub przyjęcie pasażera (pasażerskie),
- e) za wylądowanie lub naładowanie towaru (ładunkowe),
- f) za służbę pilotową (pilotowe),
- g) za korzystanie z administrowanych przez władze portowe urządzeń portowych, jak: magazynów, urządzeń przeładunkowych i innych.

(2) Całkowite lub częściowe wprowadzenie powyższych opłat należy do Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 2. (1) Taryfy opłat portowych, terminy i sposób pobierania tych opłat, jak również środki odwoławcze ustala Minister Przemysłu i Handlu w drodze rozporządzeń, ogłaszanych w Monitorze Polskim.

(2) Rozporządzenia te mogą przewidzieć zarazem przypadki lub warunki częściowego lub całkowitego zwalniania od niektórych opłat.

(3) Uprawnienia, zawarte w ustępach poprzedzających, Minister Przemysłu i Handlu może w całości lub części przekazać Dyrektorowi Urzędu Morskiego.

Art. 3. Opłaty portowe, wymienione w art. 1 pkt. a) — f), nie mogą być pobierane od okrętów wojennych i statków, pozostających w zarządzie marynarki wojennej.

Art. 4. (1) Do uiszczania opłat, wymienionych w art. 1, obowiązani są:

- a) właściciel statku lub przedsiębiorca żeglugowy (armator), o ile statek nie jest eks-

ploatowany bezpośrednio przez właściciela — co do opłat, wymienionych w pkt. a) — f);

- b) osoba, korzystająca z danego urządzenia — co do opłat, wymienionych w pkt. g).

(2) Opłaty portowe korzystają z przywilejów, służących podatkom państwowym.

(3) Nieuiszczone w terminie opłaty portowe ściągają powiatowe władze administracji ogólnej w trybie, określonym przez obowiązujące przepisy o postępowaniu przymusowym w administracji.

(4) Przez czas obowiązywania ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) ściąganie opłat portowych przeprowadzają zamiast organów, wymienionych w ustępie poprzedzającym, urzędy skarbowe, zgodnie z przepisami, dotyczącymi postępowania egzekucyjnego władz skarbowych.

Art. 5. Taryfy opłat dla portów, stanowiących własność gminną, zatwierdza Urząd Morski.

Art. 6. (1) Pisma, stwierdzające należność lub uiszczenie opłat, wymienionych w art. 1 pkt. a) — f), są wolne od opłat stemplowych.

(2) Minister Skarbu władny jest zwolnić od opłat stemplowych pisma, stwierdzające zawarcie lub wykonanie umów, przewidzianych w art. 1 pkt. g), i to także wówczas, gdy urządzenie portowe jest własnością gminną.

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą ustawa z dnia 25 lipca 1924 r. o morskich opłatach portowych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 764). Taryfy opłat, ustalone na podstawie ustawy z dnia 25 lipca 1924 r., obowiązują do czasu wejścia w życie taryf, wydanych na podstawie art. 2 ustawy niniejszej.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

287.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 13 kwietnia 1934 r.

o zmianie moratorium mieszkaniowego dla bezrobotnych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezy-